

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы крѡмъ рукописныхъ свѣтъ о 4-ой год. попох. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ виходить по 2 почат. аркушъ кожного 15-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и ексぺдиція похдъ Ч. 44 улича Галицка.

Вѣсь листы, посылки и рекламациа наложить пересылати годъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

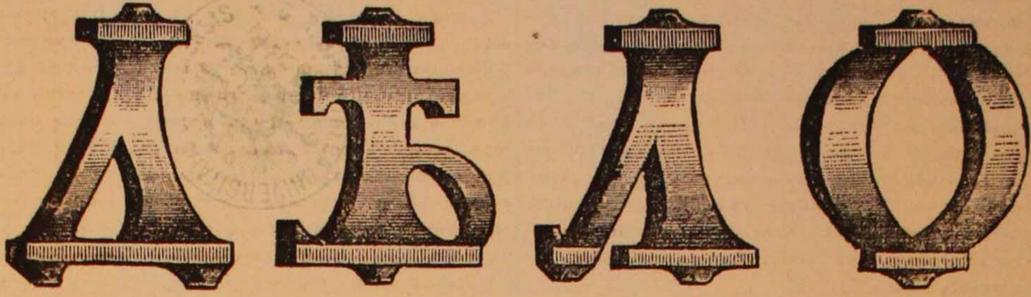
Рукописи не ввертаются только на попередно застереженне.

Поодинокое число отонтъ 12 кр. а. в.

Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отвѣ однимъ строчкой печатной.

Рекламациа неопечатанъ вѣднѣй отвѣ порта.

Предплату наложить пересылати франко (наилучше похтовымъ пересылкомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на пѡвъ року . . . 6 вр. на пѡвъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 вр. на чверть рок. . . 3 рубл.
отъ дод. „Библиотеки“: отъ дод. „Библиотеки“:

на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на пѡвъ року . . . 8 вр. на пѡвъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 вр. на чверть рок. . . 4 рубл.

на савтъ додатокъ: на савтъ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на пѡвъ року . . . 2 50 вр. на пѡвъ року . . . 2 50 вр.
на чверть року . . . 1 25

Для Закарпатск. округи Россіи:

на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр.
на пѡвъ року . . . 7 50 вр.
на чверть року . . . 3 75 вр.

отъ дод. „Библиотеки“: на савтъ додатокъ:

на цѣлый рѣкъ . . . 19 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 вр.

III. Читательствъ въ Россіи просимо маги на увазѣ, що въ вымовѣ ѡ=ji, ѡ=i, ѡ=i (въ ореднѣй и на кѡнци слѡвъ)=л, ѡ (на початку слѡвъ и по самогласныхъ) =i, ѡ (на початку слѡвъ) =vi.

Отъ 1 (13) жовтня Ексぺдиція для львовскихъ П. Т. Предплатниковъ уряджена въ локалі Администрація, при улици Галицкой ч. 44 на 2 поверѡхъ и тамъ лише буде „Дѣло“ пѣтъ выдаватися.

Съ днемъ I (13) жовтня розпочався IV. чвертьрѡкъ. Просимо П. Т. Предплатниковъ поспѣшити съ надѡсланнемъ дальшой предплаты, щобы не зайшла перерва въ высылцѣ.

Рѡвножь просимо о надѡсланне залогностей тыхъ П. Т., котрымъ предплата скѡнчилася вже давнѣйше, бо мы мусимо всѣ нашѣ выдатки платити годѡвкою.

ПЯТЬ ЛѢТЬ НАШОЙ ГОСПОДАРКИ КРАВВОМ.

III. Выдатки красвы.

Найбѡльшу рубрику въ ѡдѣлѣ выдаткѡвъ господарскихъ и въ ѡдѣлѣ выдаткѡвъ въ загалѣ становлять выдатки на дороги красвы. Выдатки тѣ идутъ 1) на зарядѣ, о котромъ мы вже вгадували, говорячи о выдаткахъ непродуктивныхъ, 2) на удержанне истнующихъ уже дорѡгъ и 3) на будову новыхъ дорѡгъ. Обѡчь тыхъ выдаткѡвъ на дороги красвы выдае соймъ красвый ще по року певны сумы на субвенциа для дорѡгъ повѣтвыхъ и громадекныхъ. За то дороги суть зновъ одинокою галузею въ господарствѣ красвомъ, котра приносить досѣть значный дохѡдъ, такъ ще хоти знати чистый выдатокъ фонду краевого на дороги, треба ѡттягнати тѣ дохѡды. Въ слѣдуючѡй табличцѣ введемо до купы тѣ выдатки и дохѡды.

Предметъ	1876	1877	1878	1879	1880
Зарядѣ дорѡгъ красв. Удержанне дорѡгъ Будова новыхъ дор.	88 206 368 374 568 735	90 070 364 558 518 700	100 031 418 333 407 782	102 505 410 023 298 680	106 276 447 465 199 502
Субвенциа для дор. поп.	29 350	24 147	26 130	38 236	38 949
Отъ того ѡтпущити: Дохѡды въ мытъ и до- вѡрѡты выдаткѡвъ	183 019 6 163	194 326 1 338	203 171 2 496	211 086 3 071	232 112 1 900
Одержимо чистый вы- датокъ на дороги	906 133	849 664	808 409	677 876	688 231

Дохѡта всѣхъ дорѡгъ красвыхъ въ тыхъ пяти лѣтахъ выросла не дуже значно, бо всего лише о 285 кильметрѡвъ. Вносила она съ дѡчаткомъ 1876 року 1342, а съ кѡнцемъ 1880 р. 1627 кильметрѡвъ. Удержанне готовыхъ уже дорѡгъ вносило на одинъ кильметръ съ администрацією 1876 р. 337 ар. — 1877 р. 335 ар. — 1878 р. 337 ар. — 1879 р. 322 ар. — 1880 р. 337 ар. Майже половиною тыхъ выдаткѡвъ (о 44—50% шо року) покрывали дохѡды въ мытъ.

На будову выше вгаданныхъ 285 кильметрѡвъ новыхъ дорѡгъ выдано въ тыхъ пяти

лѣтахъ суму 1,993.399 ар., такъ шо на ѡбудованне одного кильметра дороги выпадало 6.994 ар. 38 кр. Не знаємо, на якѡй ѡдѣтавѣ выпадае у п. Пилята на кошть будовы одного кильметра дорѡгъ красвыхъ сума 6034 ар., т. е. о 960 ар. 38 кр. менша отвѣ нашої, такъ шо ѡй загална сума выданныхъ на будову новыхъ дорѡгъ грошей виходить у него 1,719.000 ар., т. е. о 273.509 ар. меншой, а вѣжь подана въ его власной табличци на стор. 73. Такъ то оброблюются у насъ науковѣ працѣ! Силь цѣлого урядового бюро не выстарчае на то, щобы привести въ ладъ и вгоду съ собою кѡлька циферъ! Чи може та невѡдѡбнѣсть, котру мы радѣ бы вважати простою помылкою друкарскою (досе не спростовано) кривъ въ собѣ якусь иншу загадку, основану на фактичнѡмъ станѣ? Бѣть се вже, якъ собѣ читатель певно пригадують, друга въ ряду загадка, яку мы спѡткали въ тѡй работѣ п. Пилята и до котрой выясненя не маємо нѣякого способу.

До той самой категоріи выдаткѡвъ господарскихъ, якъ дороги, належать такъ же выдатки на регуляцію и сплавленне рѣкъ. Але всѣ сума, выдана на ту цѣль въ нашѡмъ пятилѣтнѡ, буда мало ще бѡльша нахдъ 20.000 ар. Подекуды въ вины уряду, котрый пѡсле уста- вы мае застережений удѣлъ въ работахъ водяныхъ, а подекуды и въ иншихъ причинъ сумы, прелиминаванѣ соймомъ на ту цѣль або не були выдаванѣ, або йшли на работы око- коло рѣкъ малыхъ, для загално-краевого добробыту маловажныхъ, переплывающихъ черезъ добра сего або того дѣдича, — а толькѡ въ дуже малѡй мѣрѣ выдавалися на працѣ коло рѣкъ великихъ, котрыхъ сплав- нѡсть и регуляція може мати велику важнѡдѣть для цѣлого краю. И такъ въ высше наведенныхъ 20.000 ар. пѡшло 6.000 ар. на регуляцію Брая старо- го а 10.000 на регуляцію Жабницѣ (поло- вина яко даръ, а половина яко позичка). Кто знаетъ, панове, куды плыве Брень, а куды Жабница? За то на вступной рабо- ты коло регуляція Дибѣтра выдано все- го лишь 4588, — и на тѡмъ скѡнчилися всѣ выдатки на будовѣ водный въ нашѡмъ пятилѣтнѡ. Повенѣ 1882 року переконали край, шо на тѡмъ поли зроблено надто мало и шо урегулеванне навѣтъ десяти Жабницъ не охоронить краю отвѣ загалнои руины, яку може зробити одинъ Санъ або Дибѣстеръ.

Остаются намъ еще до цѣлковитого пе- регляду въ бюджетѣ красвомъ два ѡдѣлы вы- даткѡвъ: на школы, просвѣту и науку и на шпиталѣ. Поваякъ п. Пилятъ обѣцѡе намъ незадовго специальну роботу статистичну о шко- лахъ галицкихъ, то мы подамо теперь толькѡ головной сумы выдаткѡвъ на краево шкѡль- нѡство, щобы въ слѣдуючѡмъ числѣ „Дѣла“ оглядомъ выдаткѡвъ на красвы шпиталѣ за- кѡнчити сей очеркъ красвой господарки за 1876—1880 роки.

Выдатки на цѣли просвѣты и науки въ бюджетѣ красвомъ равнаются на кѡлька рубри- кы, котры п. Пилятъ зѡбрѡвъ въ слѣдуючѣ 4 ѡдѣлы:

1. Выдатки на публичнѣ школы людовѣ.
2. Субвенциа и позички для шкѡлъ при- ватныхъ.
3. Запомоги для товариствъ, працѣ и вы- давницѣтъ науковыхъ або шкѡльныхъ.
4. Выдатки на цѣли штукъ красныхъ.

Порядкуючи тѣ выдатки, одержимо слѣ- дуючѣ цифры:

Рѡкъ	Шк. люд.	Шк. прив.	Тов. и выд.	Штукы крас.
1876	220.017	12.800	21.140	30.100
1877	343.143	19.600	25.381	36.800
1878	399.936	18.100	22.725	40.650
1879	357.107	20.166	21.986	45.900
1880	395.968	19.400	25.846	48.160
Равномъ	1,716.171	90.866	117.078	201.610

Въ выдаткахъ на шкѡльництво людове мѣстятися платня для членѡвъ рады шкѡльной красвой въ сумѣ шо року 8.000 ар., дальше стипендія для семинаріи учительскихъ, пре-

лиминаванѣ въ р. 1876 на 20.000 ар., въ слѣ- дующихъ рокахъ на 30.000 ар., а въ кѡнци найзначнѣйшій выдатокъ въ цѣлой рубрицѣ: щорѣчна запомога для фонду шкѡльного крае- вого. Запомога та выносила: въ 1876 р. 129.299 ар., въ 1877 р. 306.393 ар. въ 1878 р. 362.202 ар., въ 1879 р. 318.097 ар., а въ 1880 р. 354.929 ар. Якъ администруванѣ той шкѡльный фондъ красвый отвѣ р. 1871, — се досе есть для цѣ- лого свѣта тайною, такъ якъ окружнѣ рады шкѡльнѣ не провадили нѣякихъ рахункѡвъ и брали запомоги въ фонду краевого такъ собѣ, на вѡдгадѣ буряковѣ. Соймъ, якъ вѣдетно, не мавъ и не має нахдъ господаретвомъ рады шкѡльной нѣякой контролѣ.

Другу рубрику въ нашѡй повывшѡй та- бличцѣ мы троха невластиво назвали „выдат- ками на школы приватнѣ“, бо въ нѣй мѣ- стятися такъ же одноравный датокъ для мѣста Львова на кошты ѡтвореня чвертврой пуб- личной гимназіи, въ сумѣ 3.000 ар. Впро- чѣмъ мѣстятъ та досѣть убога рубрика за- помоги для приватныхъ закладѡвъ науковыхъ, якъ н. пр. для закладу глухонѣмыхъ во Льво- вѣ (въ першихъ двохъ лѣтахъ по 4.000 ар. а ѡттакъ по 6.000 ар.), для закладу слѣпыхъ (по 2.000 ар.), для шкѡлъ жѣночыхъ при мо- настыряхъ, для школы гимнастичной во Льво- вѣ, для жидѡвского закладу глухонѣмыхъ и т. д.

Въ третѡй рубрицѣ найважнѣйше мѣсто занимае дотація для Краковской Академіи нау- кы, котра въ р. 1876 выносила 10.000 ар., а въ слѣдующихъ рокахъ по 15.000 ар., а крѡмъ того для комисіи фивіографичной при тѡй же Академіи шо року по 3.000 ар. Дальше мѣстятся ту субвенциа красва на выдаваннѣ рускихъ книжокъ шкѡльныхъ, прелиминавана шо року въ сумѣ 2.000 ар., але выдавана въ мѣру потребности въ сумахъ троха меншихъ.

До выдаткѡвъ на цѣли науковѣ належа- лѡбъ вчислити такъ же и выдатки на консерва- цію историчныхъ забуткѡвъ и памятникѡвъ. Выдатки тѣ выносили въ 1876 р. 6.950 ар., въ 1877 р. 6.050 ар., въ 1878 р. 12.838 ар., въ 1879 р. 15.285 ар., въ 1880 р. 10.669 ар. Важ- нѣйшій позиціи той рубрики суть: кошты удержаня красвыхъ архивѡвъ, актѡвъ город- скихъ и земскихъ во Львовѣ и Краковѣ, ко- трыхъ зарядѣ зѡорганизовано ажъ въ осени 1878 р. Выдатки на архивы прелиминавано въ р. 1879 и 1880 по 7.900 ар. рѣчно; але 1879 р. выдатокъ выносилъ о звышь 1000 ар. бѡль- ше, а въ другѡмъ троха менше отвѣ прелими- нованой сумы. Дальше стрѣчаємо въ тѡй ру- брицѣ дотацію для закладу им. Оссолинскихъ на дослѣды въ забуткахъ историчныхъ, писа- ныхъ и археологичныхъ, а въ кѡнци однорав- нѡй датки на реставрацію и удержанне рѡж- ныхъ памятникѡвъ, церковей и т. д.

Мѣжь выдатками на штуки краснѣ, зве- денными въ чвертѡй рубрицѣ нашої таблич- ки, головне мѣсто занимають театры. Театръ рускѣй до 1880 р. бравъ по 3.000 ар., въ 1880 роцѣ дѡставъ 4000 ар. Польскѣй театрѣ въ Краковѣ бравъ по 8000 ар. рѣчно, а во Львовѣ въ рр. 1876 и 1877 по 16.200 ар., въ 1878 р. 20.000 ар., а въ 1879 и 1880 по 24.200 ар. Крѡмъ того въ р. 1877 удѣлено ему на ѡтно- вленнѣ салъ театральной 2000 ар. Дальшу значнѣйшу позицію въ тѡй рубрицѣ стано- влятъ принятѣ на фондъ красвый чотыри рѡты позички на будову школы красныхъ штукъ въ Краковѣ; рѡты тѣ въ рр. 1877 и 1878 выносили по 5000 ар., въ двохъ слѣдую- чихъ рокахъ по 7000 ар. Решту выдаткѡвъ въ тѡй рубрицѣ становлятъ запомоги для рѡж- ныхъ „mlodych a wiele obiecujacych talentow“ на образованне въ музичѣ, маларетвѣ, рѣвъ- бяретвѣ и т. д. Розумѣея, шо бѡльша часть тыхъ талантѡвъ не додержуе того, шо обѣцѡ- вала, — а въ тыхъ, котры за красвы грошѣ вдужють на правду выдрапатися въ гору, край нѣякого хѡсна не має, якъ не має н. пр. хѡсна въ свѣвачки Коханьской, котра въ рр. 1876 и 1877 брала по 200 ар. запомоги, а те-

перь продукуея по Европѣ похдѣ именемъ Сембричъ. Въ загалѣ велику часть выдаткѡвъ сеи, такъ якъ и попередной рубрики, можна бы назвати выдатками „na rozslawienie imienia polskiego“.

(Конць будѣ.)

Бесѣда посла о Сѣчиньского,

выголошена при загалной розправѣ бюджетовой на XXIII засѣданю сойму дня 19 л. жовтня.

Забираючи голосъ при розправѣ бужде- товѡй, хочѡ, панове, назначити становиско, яке займаємо мы Русины супротивъ интересѡвъ краю, назначити нашъ поглядъ на станъ краю и на положенне податникѡвъ, котры мають по- крѣтити потреби, обняті буждегомъ. Панове! Мы народъ живый, призваный до ужиткованя правъ конституційныхъ, мы хочемо хѡснувати въ тыхъ правѣ въ границяхъ, назначеныхъ ос- новными законами державными. Интересъ державы и добро краю, то единѣ границѣ на- шихъ правъ яко народа самѡстойного, а сво- бѡднѣй нашъ ровнѣй похдѣ вглядѡмъ національ- нымъ не гровить нѣякѣ интересамъ державы. Правда, и мы глядио за кордонъ, бо за кор- дономъ живе на Украинѣ 15 миліонѡвъ бра- тѡвъ нашихъ по народности, однакъ тая влас- не обставина, шо положенне ихъ похдѣ вглядѡмъ національнымъ все таки гѡрше отвѣ на- шого, хочъ и намъ далеко ще до зреализованя всѣхъ намъ прислугующихъ правъ, тая власне обставина вяже насъ вдачною вгадкою съ Ав- стрією. Вяже насъ съ Австрією ще и то, шо тутъ дожили мы освободженя отвѣ неволѣ правно-политичной и панцины экономичной; въ спу вѣкового, шо то мы нимъ уснули отвѣ тяжкой утомы на руинахъ и могилахъ, где спочили кости борѣвъ-герѡвъ, котры съ жа- ромъ въ сердцю проливали кровь въ оборонѣ правъ людскихъ, въ оборонѣ свободы личной, свободы совѣсти и безпеченства майна, — въ сну того пробудились мы похдѣ охоронои ав- стрійского орла. Насъ притягае до Австрійи на- дѣя, шо похдѣ крылами сего орла краснопѡрого, если онъ бѡльше славянскимъ поросте пу- хомъ, и на нашихъ крылахъ поросте пѣрьѣ и вѡблысне блескомъ жита и силы. Болить насъ толькѡ то, шо насъ очернено, шо помовлено насъ о анти-державнѣ конспираціи, шо дорад- ники Найяснѣйшого Пана збувають нашѣ спра- ведливѣ жаждана игнорваньемъ, а оправданѣ нарѣкѡна нашѣ иронією. Мы жѣ повитали радѡство и съ довѣрьемъ прапоръ теперѣшного министерства, досвѣдъ однакъ переконавъ насъ, шо мы отвѣ теперѣшного правительства нѣчого надѣятися не можемо, тому не можемо мы глядѣти на теперѣшне правительство инакше, якъ толькѡ съ повнымъ недовѣрьемъ, а всю надѣю нашу звернути ще на корону, отвѣ котрой надѣваемся справедливого полагѡженя на- шихъ кривдъ. При тѡмъ однакъ думаємо мы, шо прѣйде ще колѣс хвляя, въ котрѡй и пра- вительство въ власнѡмъ интересѣ буде мусѣло звернути на насъ увагу и приступити до по- правленя нашего вповнѣ недтрадного положеня.

Панове! Мы народъ рѡвноуправненый, намъ належитися право свѡбѡдного розвоку похдѣ вглядѡмъ національнымъ. Тов право запрору- чене намъ основными законами державными. Щѡжь однакъ намъ въ того, коли мы не можемо прѣйти до посѣданя нашихъ правъ, коли ординація наша засуджуе насъ на меншѡсть а вы нп., але понимаючи свѡй интересъ наро- довий, выперли въ сего мѣсяца речникѡвъ рус- кой справы, вводячи при помочи всѣхъ средствъ на услуги вашѣ яко сильнѣйшихъ и хвильо правительству милѣйшихъ на ваступникѡвъ руского народа такихъ людей, котрымъ на- вѣтъ и на думку не прѣйшло уважатися бор- цями за права руской народности. Мы шану- вѡмо вашѣ народнѣй идеалы, мы не перечимо вамъ права до жита межѣ нами, але мы хо- чемо въ нашѡй хатѣ съ повнымъ зрозумѣ- ннемъ нашихъ цѣлей жита своимъ житьемъ. Киньте, нп., тую мрѣю, шо вамъ будучнѡдѣ

вашу малю на тлі сполонизованої Русі. Даремна праця, *szkoda czasu i czasu*, szkoda wasz i wasz! (Гр. *Альфред Потоцький* перерыває бесідника і виває маршала, щоб його зазавав говорити о уставі *финансовій*. *Голоси з левиці*: „Нехай говорить!“ *Догода говорити далі*). І щожь вы выскуєте тою борбою? Кто втерть сь, бурю збирає! Пристрасть заслѣпила вже васъ до той степені, що вижестесь противъ насъ съ тими (жидами — *Ред.*), дѣт котрыхъ и намъ и вамъ въ недалекій може будучности грозить заглада. Невода и сварня домашна такъ вже ослабила нашъ силы, що по многолѣтній борбѣ выриваея въ груди бажанье закнѣчити вже разъ тую вѣйну домашню, що на всѣхъ пунктахъ нашого краю ровгорѣлася сильною поломиною, що вкрасла въ стрѣху селянську, вдерлася въ житє публичне и приватне! А ктожъ кинувъ тую злощастну головню? Чи тѣ, що боронячи своихъ адоптаныхъ правъ на циничный глумячій *голосъ* „*Niema Rusi!*“ дѣду отвѣдали, чи тѣ, що працюючи для польско-державной идеѣ на Русі накиданьемъ польского языка въ школахъ, игнорованьемъ руского языка въ урядахъ и въ житю публичномъ доливали вѣдѣ въ розъярене серце. Забаги колонизацїоннї — то грѣхъ вашъ, а що забаци тѣ межн нами протестъ выкликани, то природно; протестъ сей возавъъ въ вашой сторони гнѣвъ, и дивно: вы зовестесь Поляками, а гнѣваєтесь, що мы протестуемо противъ кривдъ національныхъ, противъ котрыхъ и вы самї колись, а ваші братя пѣдъ панованьемъ прускимъ и росейскимъ ще и доси голосно протестують. Працюючи для той идеѣ черезъ то, що невластиву выбрали вы собѣ дорогу, замѣсть старативъ насъ приѣднати, розвѣдали вы насъ и поставили въ примусово-вороже становище. Свѣдками згаданого мною игнорованя нашихъ правъ національныхъ були вы пп. вѣд при открытїи теперѣшной сесїи соймовой. Маршалоукъ кравый, открываючи соймъ, промовивъ туть только по польски; забувъ отже, що въ краю суть Русины, забувъ, що Русины засѣдають въ соймѣ, забувъ, що и самъ онъ есть рускою крови! Але правда, не зовѣсь забувъ онъ на Русинѣвъ, не забувъ, бо пѣдносячи въ своей промовѣ результатъ вашихъ высилень выборчихъ, коштувавшихъ стѣлько жертвъ и коштѣвъ, до высоты триномоу идеѣ, не забувъ насъ тымъ подражнати. Панове приняли ошесками тую промову, и не диво, що соймъ при такомъ складѣ не увагляднивъ нашего справедливого голосу при верификацїяхъ выборовъ, не диво, що той соймъ не увагляднивъ нашего жадава и не допустивъ выбору Русина въ члены Выдѣла кравого. Туть отмовили панове-Поляки намъ сего, чого не отмовляли Чехи и Словенцѣ далеко не такъ численнымъ не-Славянамъ Нѣмцямъ въ Чехахъ и Краинѣ! Туть пѣзнали мы ажъ надто добре, якъ выгледае ваша справедливость и толеранцїя!

Не думайте пп., що народъ нашъ и нынѣ ще такою тяжкою масою, якою бувъ до недавна. Онъ вже пробудженный. Онъ вже пѣдносячесь до самопознания, и сама пора теперь и для васъ покинути шляхъ давный. Наша надѣя въ просвѣтѣ людю, тожъ мы цѣлою душею отдаемось высокой задаче народной просвѣты. На школы выдавъ край нашъ отъ 1868 р. милїоны, и мы не жалуемо тыхъ выдаткѣвъ; съ бодемъ только поглядати музею, що школы нашѣ не отвѣдаютъ вымогамъ правдивой просвѣты народной. Съ бодемъ, какъ, бо чижъ не маемо мы причины бути недовольными зъ дотыхчасового стану нашихъ шкѣль, коли ихъ зроблено розсадниками колонизацїи, коли въ нихъ не увагляднено засады, що школа сельска и маломѣска має въ програмѣ своихъ наукъ мѣстатѣ то, що дитину має приспособити, щобы и човѣкомъ стала и горожанинномъ краю яко свѣдома продуктивна сила. Нову уставу шкѣльну повитали мы яко поступъ до лѣшого; но дай Боже, щобы и ви яснѣйшихъ чертъ не вѣтмили національнї пристрасти шибльныхъ органѣвъ и шкѣльной власти кравею.

Подоймою нашего поступу въ просвѣтѣ народнѣй, пѣдоймою сильною — то читальнѣ, що теперь сотками выростають въ нашѣмъ краю за добрымъ посѣвомъ другѣвъ народа. Хотѣбы я, пп., щобы народюи нашему подавано завѣгда только здоровый и странный кормъ, и думаю, що до васъ належить зробити початокъ, щобы въ книжкѣ популярныхъ усунуено все тое, що ровбуджеть пристрасти національнї, усунути всяке фалшиванье правды

и фактѣвъ, и перестати баламутити народъ софизматами, заснѣчующими его почутье національне. Если вы, пп., не слухаете сего *голосу*, то не дивуйтесь, если и у насъ тенденцїя подавана *antidotum* возьме перевагу. Но верѣмося до читальнѣ. Школа на селѣ безъ читальнѣ — то змарнованый только грѣшь, для того пѣдносячи превелику вагу читальнѣ позволяю собѣ просити туть п. намѣстника, щобы институцїи тѣ взяли пѣдъ опѣку, охороняючи ихъ отъ секатуръ зъ стороны дотыхныхъ властей.

Такъ, пп. сварня домашна и темнота — то хороба нашѣ, котрыхъ улѣченье треба собѣ до сердца взяти. А есть ще и трета хороба, надъ котрою належалобы намъ основно заставити и чимъ скорше ратунокъ на ню давати. Се хороба, котру называютъ „*нуждою народа*“. Въ чѣмъ тая нужда? Въ томъ, что селяне нашѣ и ремѣсники до той степені збу-божѣли, что не суть въ станѣ заспокоити своихъ власныхъ потребъ, не то уже поносити тягари публичнї! Ремѣсникъ нашъ збу-божѣвъ, бо збу-божѣли спотрѣбитель его продуктѣвъ, тожъ що рѣкъ слабла податкова сила нашего ремесла, а тягари росли все въ гору. Шкодила ремеслу нашому и конкуренцїя тандетныхъ виробѣвъ, а соймъ нашъ до недавна не подумавъ о томъ, щобы закладаньемъ шкѣль ремѣсничихъ двигнути ремесло и разумнымъ примѣненьемъ системы протекцїонной не дати торжникамъ тандеты збогачуватися працею нашихъ ремѣсникѣвъ, котрї до той степені збу-божѣли, что стали челядниками у торжнѣвъ тандетныхъ. Селяне нашѣ суть крайню убогї; межн станомъ, въ якомъ ихъ панщина лишила, а станомъ теперѣшнымъ, есть величезна рѣжница. Я не перечу, пп., что и вы маете очи и бачите тую нужду хлопеку и що и васъ страшитъ грѣвна мара той въ страшной прогресїи варостающей нужды. Но вѣрте менѣ, що се хороба дуже тяжка и вымагае основного лѣченья а дорывчими средствами вылѣчатись не дасть. Поставте господарство мале въ обетавины спрїячїи его розвоюи, дайте господарству сельскому условїя житя, а передвѣсь увагляднѣть, пп., накладоючи тягари на покритье конечныхъ навѣтъ потребъ, тую обстанову, що господарство селянске оподатковане есть въ загаль пѣсля системы, котра не увагляднае, що податникъ-рѣблякъ потребуе такожъ жити, а щобы жити, потребуе мати одѣжъ страву и хату. Якъ жежъ однакъ може онъ жити, якъ може заспокоювати свои найконечнѣйшї потреби, коли пѣсля пануючої у насъ системы податковой платитъ онъ далеко болше, якъ выноситъ его доходъ. (*Пос. кс. Сава перерыває*: „*To każdy płaci!*“ п. *Стефанский*: „*Перепрашаю, першїи кс. Сава не платитъ жадного податку!*“ *Веселость. Беспѣдникъ говоритъ далше*.) Чижъ давно отже, що у насъ дѣйшло вже до того, що селянинъ-господарь на колькохъ моргахъ поля працѣвъ черезъ рѣкъ на то, щобы поплатити всѣ податки и додатки, а при лихѣмъ урожаю не стая ему часто навѣтъ на сплату процентѣвъ отъ пожичокъ, котрї позатагавъ на заплаченье тягарѣвъ публичныхъ? Пп! Колибы вы пѣзнали, що то значить „*хлопекїи передновокъ*“, колибы вы покушали того чорного хлѣба, той нужденной стравы, якою онъ живитесь, то вы не дорѣкалибы ему, что не иде охотно на роботу и що дрѣмае при работѣ! Тожъ пп., ратуймо сей народъ, ратуймо не запомогами, але реформою условїй господарства сельского и маломѣщанского, маймо уваглядъ на то, убожество и не обтяжаймо его новыми тягарями, не затагаймо передовѣсь новыхъ пожичокъ. Пѣсля мови гадки, только реформа податку грунтового, оперта на засадахъ прогресїи и сполученя съ уваглядненьемъ *minimum* екзистенцїи податника — може полѣпшити условїя господарства сельского и маломѣсского. Заявляю при томъ, що буду голосувати за бюджетомъ, бо знаю, що хочъ въ рубрицѣ выдаткѣвъ можнабы зробити гдѣякїи ошадности, не можна однакъ за одну сесїю змѣнити стану господарки кравею.

Причинокъ до рѣвноправности Русинѣвъ.

I.

Допись зъ Нижнева.

Початокъ сего дописи сконфискувала ц. к. Прокураторїя державна.

Навести хочу однакъ свѣжїи, новый фактъ зъ моего власного досвѣду съ п. Богушемъ фактъ, котрый має послужити яко причинокъ до нашой рѣвноправности, котрый докаже: якъ урядники нашѣ систематично постувають пѣсля повыше наведеньныхъ засадъ, котрѣ узнають своимъ *одинокимъ закономъ*. Пѣсля наведеного рескрипту свѣбдно парохамъ на жаданье сторѣвъ выдавати посвѣдченя певныхъ въ метрикахъ записаныхъ фактѣвъ (о скѣлько тѣ не суть дословными вытїями, с. е. метриками) въ языкѣ рускомъ, польскомъ або нѣмецкомъ, хочъ въ редакцїи „*Вѣстника законѣвъ державныхъ*“ п. Богуша се звучить троха отмѣнно. Такими посвѣдченями суть такожъ мѣжъ иншимъ и выясненя родиннї, якї рекламуючися отъ войска предкладають комисїи асентерунковой. Выясненя тѣи предкладавъ я все ц. к. старство въ языкѣ нѣмецкомъ, щобы оттакъ комисїи асентерунковой не робити жадныхъ перепонъ въ томъ уваглядѣ. Коли однакжъ я донавѣя, що ц. к. старство жадного письма въ языкѣ нѣмецкомъ для комисїи асентерунковой не предкладеа (хочъ до сего обовязане), — тожъ я на подставѣ выше згаданого рескрипту министерского и вызваного жадана сторѣвъ, выставивъ въ мартѣ 1880 р. чотырнадцати рекламуючимся выясненя родиннї въ рускомъ языкѣ. Ц. к. старство въ Товмачи вже другого дня звернуло тѣ выясненя на руки рекламуючихъ и черезъ громадекого писаря переказало, щобы я выставивъ выясненя въ польскомъ языкѣ, бо иначе ановѣ будуть зверненї. Я пытался тогда ще разъ сторѣвъ: въ якомъ языкѣ маю имѣ выставити выясненя, а коли они отвѣтили, що Русинамъ не годится писати иначе, якъ по руски, я отославъ ц. к. старостѣ извадъ всѣ рекламациї въ невѣреннѣй формѣ.

Се дуже не сподобалося п. Богушеви и онъ по довѣшїи нарадѣ звернувь менѣ на три днѣ передъ бранкою всѣ рекламациї въ дорѣвѣ урядовой, завываючи мене перестерѣгати приписы о „*мовѣ урядовой*“, та звертаючи мою увагу на рескриптъ министерскїи, а властиво на свой фалшивый обѣжникъ! Но и се мене не отстрашило. Я отославъ заравъ невѣреннѣй рекламацию а съ ними колька масныхъ слѣвъ про мову „*урѣдовъ*“ та про рескриптъ министерскїи. Мои выясненя ули при комисїи асентерунковой, где ихъ пѣдъ ноги брала достохвальна комисїа, моего вѣйта ганѣбила и т. и., а въ додатку п. староста вызначивъ менѣ день, въ котромъ я мавъ станути до переслуху въ той справѣ. Я однакжъ, не маючи охоты ставати передъ п. старостою, занѣсь противъ него зажаленье до Президїи ц. к. Намѣстництва, котре невакомъ орекло, що мое поступованье було зовѣсь на мѣсци и що я мавъ право выставити выясненя родиннї въ языкѣ рускомъ. Ореченье се однакъ было такъ невыразно стилизоване, що на другїи рѣкъ с. е. въ р. 1881 дало причину до такого самого клопоту, якъ въ роцѣ попереднѣмъ. Старство ановѣ звернуло всѣ рекламациї и сказало, что пѣсля кондевого уступу ореченя ц. к. намѣстництва не лишъ стороны, але и власть має право орѣкати о языкѣ выясненя и длятого оно жадае, щобы были выставленї въ „*языку урядовымъ*“ — бо „*языкъ руски jeszcze się nie nadaje do pisowni biurowej jako niezwiniały*“. Рекламациї мои зновъ поѣхали до президїи ц. к. намѣстництва и ту пролежали ажъ до року 1883, а днѣ 18 червня 1883 (до Ч. 305) орекла президїа, що выясненя по мысли згаданого рескрипту можуть бути выставленї въ польскомъ, рускомъ або нѣмецкомъ языкѣ. Що болше сказала ц. к. Президїя п. Богушеви, — се тайна урядова, але вже на всякїи способъ не скоче п. староста болше звертати рекламациї и буде муѣвъ въ хлопекскѣй бесѣдѣ писанїи письма красененько отчитувати...

Зъ сего бачимо ось что. Мала чинъ, а скѣлько то онъ стоявъ труда, щобы его въ законнѣй дорѣвъ перевести. Сему причиню неперечно недостача справедливыхъ, разумныхъ и съ правдивымъ тактомъ политичныхъ урядникѣвъ — але сему причиню и мы самї, бо письма нашего не уживаемо тамъ, где можемо. Колибы цѣле священство руске повѣта товмацкого писало до властей по руски, то певно не булобы чути про подобнї отвѣвы п. старосты. Тымчасомъ бував, що мы самї ветыдаемося заговорити рѣдною бесѣдою въ урядѣ, а оттакъ кажутъ намъ: „*Нема руского письма, по руски нѣкто не говорить, нема Русинѣвъ*“ и т. д.

Обвѣщующи сей фактъ, а съ нимъ и ров-

порядженье Президїи ц. к. Намѣстництва, маю надѣю, що и другїи мои товаришѣ не будутъ отъ нынѣ иначе писати выкадѣвъ родинныхъ, якъ въ языкѣ рускомъ.

Въ Нижневь, въ жовтня 1883.

Антонїи Левицкий, гр. к. парохъ.

II.

Допись зъ Лубачева.

Понише подаемо дословну отвѣсь *отъ* (навѣтъ съ ортогографичными похибками), яку гр. к. урядъ парохїяльный въ Лубачевѣ одержавъ отъ тамошного ц. к. суду повѣтового, котрый заперечуе рускимъ урядамъ парохїяльнымъ право користати въ рѣвноправности руского языка въ ц. к. судахъ, запереченою основными законами державными. Ось содержание отвѣвы:

L. 4548. Do Wielbnego urzędu parafialnego gr. kat. parafii w Lubaczowie.

O d e z w a. Zwracając Wielbnemu Urzędowi parafialnemu pismo to, odpiera się stanowczo w końcowym ustępie tego pisma sądowi tutejszemu uczynioną uwagę, jakoby sąd tutejszy w korespondencyach swych nie był uprawniony władzy parafialne wzywać, lecz tylko do wykonania swych odeszłch upraszcza i zastrzega się sąd tutejszy na przyszłość od wszelkich podobnych nieuzasadnionych i bezpodstawnych uwag sądowi nienionych — i przy tej sposobności zwraca się uwagę Wielbnego Urzędu parafialnego, iż na mocy najwyższego postanowienia ministerjalnego z dnia 4 czerwca 1869 roku językiem urzędowym w służbie wewnętrznej korespondencyach z innymi władzami i urzędami jest język **polski a nie ruski**, zatem w tym języku urzędowym polskim należało pismo to zwrócone stelizować, a że władzy parafialne do zastosowania się do powyższego najwyższego rozporządzenia ministerjalnego również są obowiązane, przeto sąd tutejszy na przyszłość baczna uwagę na wykonanie najwyższych postanowień zwracać będzie i w razie nie zastosowania się Wielbnego Urzędu parafialnego do tych przepisów bezpośredni przyłożony parafii tutejszej do odpowiedzialności pociągnięty zostanie.

C. k. Sąd powiatowy. Lubaczów dnia 27 września 1883.

Turzański.

Урядъ парохїяльний въ Лубачевѣ выѣвъ на таке поступованье тамошного ц. к. суду повѣтового жалоубу до ц. к. вышого суду (во Львовѣ, але доси не одержавъ ще нѣвякѣмъ отвѣвдїи).

П. судїа Турчанскїи есть сыномъ руского священника, бувъ посломъ до сойму въ сельского округа руского Лубачѣвъ-Цѣфанѣвъ и теперь его кандидувавъ центральный комитетъ польскїи, яко „*prawego Rusina*“, але выхотѣвъ ему мандатъ въ пѣдѣ носа молодой кн. Савага.

III.

Допись зъ Купновичъ.

Зъ Ку новичѣ, рудецкого повѣта одержуемо слѣдующу допись: Село Купновичъ было колїсь славнымъ селомъ: народъ маея добре. Нынѣ иначе. Отъ 12 лѣтъ, коли банкъ рустикальный захопивъ всѣхъ (съ вынѣткомъ 5-ти) господарѣвъ въ свои сѣта, завелася въ селѣ нужда. Правда, колькохъ господарѣвъ вышло понадъ масу господарѣвъ, бо закупили грунты отъ банку (по 400 ар. за 10 моргѣвъ), а бѣднѣйшїи вѣшли на дѣвѣвъ. Такъ утворилися двѣ партїи въ селѣ, щось въ роцѣ аристократїи и демократїи хлопекской. При последнѣмъ выбороѣ вѣйта демократы выбрали собѣ вѣйтѣмъ Василя Мариняка, човѣнка марнотратного и въ загаль не бездоганного. Почавъ онъ збирати податки (а валеглоестей податковыхъ въ селѣ было 8000 ар!). Але при збиранью податкѣвъ онъ, якъ кажутъ на бьяльцо 1000 ар. скривдливъ громаду. Манушого тыждня зѣхтала въ Рудокъ комисїа и поручила отобрати податки ч. Петрови Рогудкому, човѣнкови честному, твѣреому, котрый, сбѣнчивши колька класъ гимназіальныхъ въ Самборѣ, есть теперь писаремъ громадскимъ. Ц. к. урядъ податковий въ Рудкахъ приславъ ему блянкеты до выповненя и дорученя податникамъ въ языкѣ рускомъ и польскомъ. Рогудкїи выповнилъ блянкеты въ языкѣ рускомъ. За два днѣ авбравъ п. Рогудкїи около 500 ар. и въ суботу отѣвъ до уряду податкового въ Рудкахъ. П. не спѣдѣваея, что его тамъ здыбле. Ото адвѣноктъ податковий п. Обенаверъ приставъ до него мокрымъ полотномъ, якъ онъ смѣвъ выповнати блянкеты по руски! П. Рогудкїи запытавъ п. адвѣнокта, чи се не бѣльцо!

Пит. Читайла въ Воробльцъ: „Дѣло“ вы- сылаемо Вамъ отъ 1 (13) жовтня а 1 зр. пере- дали мы „Просвѣтъ“.

На фондъ стипендіи имени Вол. Барвѣнскаго зложил: О. Иванъ Любичъ зъ Острова 2 зр.; о. М. Павликъ зъ Микулинъ 3 зр.

На памятникъ бл. п. Володимира Барвѣнскаго зложил: Вп. Юлія зъ Барвѣнскихъ Любовичева 10 зр.

Выназъ датиовъ на дѣвочу Буроу въ Перемышл А.) Жертвы: 1) На весѣлю п. Зубрыцкаго съ п. ою Ольг. Борысевичъ въ Крывчи: о. Вархольскъ 2 зр.; п. Ольга Зубрыцка, п. Мих. Зубрыцкій, оо. В. Добрянскій, Іоанъ Хотиницкій, Я. Нероно- вичъ, К. Волошинскій, Терлецкій, Мудракъ, Ант. Назаревичъ и Н. Н. по 1 зр.; оо. І. Дуркотъ, Созанскій, Назаревичъ, пп. Вонсовичъ, Н. Назар- вичъ и Левая по 50 кр.; п. Лисовичъ 75 кр.; о. Н. Н. 40 кр.; п. Бѣрецкій 30 кр.; п. Антоне- вичъ 20 кр. 2) Пш. питомці 4-го року въ Пере- мышля 7 зр. 3) Редакція „Н. Пролома“ вилучив- шій жертвы 43 зр. 4) О. Плескевичъ отъ содек. священства збраній жертвы 5 зр. 65 кр.

Съ симъ числомъ розсылаея Вп. предплатникамъ „Библиот. найзн. повѣ- стей“ 9 и 10 аркушъ повѣсти „Фромонтъ молодой и Ріелеръ старшій“.

(Надбслапе.) Розсѣды.

Новѣйшими часами подялося кѣлька знатныхъ судовыхъ хемиковъ: Пр. Гедсбра въ Вѣднѣ, (Дрѣ Би- шопфъ въ Берлинѣ и Пр. Мішо въ Женевѣ) розсѣднати до- кладно швейцарскій питулки антикаря Р. Брандта, кот- рый медицинскій поваги европейскій за добрый узнали, и показалося, що ты питулки все рѣвнофрмно посла оповѣщеной формулки рибилися и що они не содер- жать въ собѣ нѣвнкихъ для тѣла шкодливыхъ, рѣско дѣлающихъ субстанцій.

Ся розсѣды отбуваюея два разы въ рокъ, до чего выше наведеній хемикъ берутъ швейцарскій пи- тулки Р. Брандта зъ довольного числа антикъ а ре- зультатъ сихъ розсѣдѣвъ оповѣщаея правильно.

Правдыв швейцарскій питулки антикаря Р. Брандта, що головно при розстрою органѣвъ травля- чихъ и отживляющихъ уживаюея, можна получить въ коробкахъ по 70 кр. майже въ кождой австрійско- урской антикъ; ако етикету муеатъ они завѣсды мати бѣлый крестъ на червономъ поли и поднше Р. Брандтъ.

Курсъ львѣвскій зъ дня 28 жовтня 1883.

Table with columns: платитъ жадають, австр. валютою, р. кр., п. кр. Rows include: 1. Акція за штуку, 2. Листы австр. за 100 р., 3. Листы довжнй за 100 р., 4. Облиги за 100 р., 5. Льосы мѣста Кракова, 6. Монеты.

Подяка.

На дняхъ по довголтній слабости перетяла смерть нитку жита мого дорогого мужа и отца моихъ сирѣтъ, лишаючи по собѣ смутокъ и слезы. Въ томъ тяжкомъ жалю уважаю своимъ свя- тымъ обовязкомъ прилюдно зложити подяку Воч. отцямъ обохъ орядѣвъ, добрымъ сусѣдамъ и братову церковному за доброохотю и щирю у- частъ въ похоронѣ бл. п. Григорія Левичко- го гр. кат. приходника въ Ходоровѣ. Щирымъ сердцемъ дякую Впр. о. деканови Стушницкому за взгляды и добру пораду подчасъ довголтній сла- бости покойного, за отцѣвску отраду въ сумнѣмъ нашомъ положеню, немене за трудъ въ часѣ похорону; Впр. о. крыл. Василию Фацевичеву за ласкаве прибутье на сумне торжество; Воч. оо. Симеону Березовскому и Володимиру Дылянскому за прощальнй бесѣды; всемъ Воч. Отцямъ ко- деканальнымъ, мѣсцевому пароку обр. лат. Воч. Дживицкому, всей мирской интеллигенції якъ мѣ- сцевой такъ и замѣсцевой, добрымъ сусѣдамъ и братству церковному за щирю участъ въ отданю послѣднй прислуги. — Особенну ще подяку ви- на я зложити мѣсцевому сотрудничкови Воч. о. А- лександру Темницкому за его въ часѣ кѣлькѣль- тного заступництва прихода оказану намъ щирю ячливѣсть и сибвчутье, якъ такожъ Вп. и. Дру Корнялови Мирновичу, мѣсцевому лѣкареву, за его безынтересовный довго-помѣчный рату- нокъ. Сердечне всемъ „шаси Бѣгъ“! Ходоровъ, въ жовтня 1883. Леокадія Левичка, жена; Емилъ, Корнилій, сыны; Стефанія, Мальвина, Германа, дѣвочки покойного.

Обвѣщене конкурсу.

Въ цѣли наданя стипендіи зъ фундації бл. п. Франца Фронца о рѣчныхъ 90 зр. а. в. оголо- шуетея конкурсъ. Ся стипендія назначена — посла волѣ фун- датора — для убогихъ, добрымъ обычаями и до- брымъ успѣхомъ въ наукахъ отзначающихся учениковъ низшой гимназіи въ Перемышлѣ, оряда греко-католичкога, съ выключеньемъ однакожъ сибнѣвъ священниковъ и дяковъ. Стипендію трататъ ученикъ, коли укѣничитъ низшу гимназію въ Перемышлѣ, або коли передъ укѣниченьемъ тожь перейде до якои другои гим- назіи або до якого другого наукового закладу, въ концѣ коли не выкажеся добрымъ успѣхомъ въ наукахъ. Право наданя сеи стипендіи прислугуетъ то- вариству „Просвѣта“ во Львовѣ. Убѣгаючию о сю стипендію мають внести свои поданя черезъ ц. к. Дирекцію гимназіи въ Перемышлѣ до Выдѣлу товариства „Просвѣта“ во Львовѣ найдалше до концѣ надолпота и долу- чити метрику крещеня, свѣдоцтво убожества и доказы дотыхчасового успѣха въ наукахъ. Отъ Выдѣлу товариства „Просвѣта“ Во Львовѣ дня 25 жовтня 1883. Дрѣ Омелянъ Огоновскій, голова. Дрѣ Омелянъ Калитовскій, секретарь.

Въ великой сали „Народного Дому“ РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

подъ зарядомъ И. Биберовича и И. Грыневцоваго.

На дохѣдъ Паулины Попеловой.

Въ Суботу дня 15 (27) жовтня 1883.

ФЕДЬКО ОСТРОЖСКІЙ

Драма исторична въ 5 дѣяхъ а 8 отделаныхъ Ом. Огоно- вского. — Преміювана на конкурсъ товариства „Руска Бесѣда“ во Львовѣ.

Въ Недѣлю 16. (28) жовтня 1883.

ГАЛЬКА

мелодрама въ 4 актахъ, зъ оперы переробивъ и стихомъ метричымъ написавъ О. Левичкій. Музыка Ст. Молюшки.

На дохѣдъ товариства „Академичный Кружокъ“

Во второкъ дня 18 (30) жовтня 1883.

Ревизоръ зъ Петербурга

комедія въ 5 актахъ М. В. Гоголя.

- Антѣвъ Антоновичъ Сквозникъ Дму- хановскій, Городничій . . . И. Грыневцкій Ганна Андрѣвна, его жѣнка . . . А. Танька Марія Антоновна, его дѣвка . . . И. Биберовичева Лука Лукичъ Хлоповъ инспек. шкѣль Аммосъ Федоровичъ Лякичъ Тяпкичъ, судя . . . М. Карпинскій Артемій Филиповичъ Земляника, ку- раторъ богоугодныхъ заведеній . . . И. Попель Иванъ Кузьмичъ Шпокинъ почтмаѣ . . . О. Осиповичъ П. Ивановичъ Бобчинскій обывател . . . В. Рѣпелскій П. Ивановичъ Добчинскій обывател . . . И. Новицкій Иванъ Александровичъ Хлестаковъ, урядникъ Петербурга . . . И. Биберовичъ Осенигъ слуга его . . . С. Стеурачъ Держиморда . . . И. Датчинскій Стеванъ Иванъ Уховертовъ, частный приставъ . . . П. Яковичъ Абдулпаша, купецъ . . . С. Мильскій Февронія Петровна Поплешкина, сло- сарка . . . П. Попелева Жѣнка подошница . . . П. Демковичъ Михайско слуга городничого . . . И. Лука Слуга въ гостиницѣ . . . И. Подляшскій Купецъ, мѣшчане, просятелъ. — Дѣсея въ провинциальномъ мѣстѣ Саратовской губернии.

Цѣны мѣсць: Фотель 1 зр., крѣсло въ першихъ 4-ти ря- дахъ 80 кр., въ дальшихъ рядахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 25 кр., галерія 20 кр.

Билетѣвъ добтати можна въ торговлѣ п. Дымега въ шинку и въ комнатахъ товариства „Руска Бесѣда“, улицы Скар- бовска Ч. 2., а вечеромъ отъ години 5-тои при касѣ. Початокъ точно о годинѣ 7-мой.

Свѣчи церковній чистій, безъ домѣшки земного воску и другого суррогату поручае ТОРГОВЛЯ Кароля Баллабана подѣ Золотымъ Когутомъ ул. Галицка ч 396. Штуня по 2 ф., 1 1/2 ф., 1 ф., 3/4 ф. и 1/4 ф., по 54 кр. за фунтъ.

Продаючи тѣлько добрый товаръ оголошую якъ найри- стунѣйшій цѣны и запрошую для того Ви. Клиръ сирова- джувати свѣчи лишь зъ моио торговлѣ. (15—?)

ГЕНРИКЪ ТЛУМАКЪ дипломаванный ВЕТЕРИНАРЪ ЗЪ ВѢДНЯ осѣвъ въ ТЕРНОПОЛІИ и лічить всякій хоробы зѣвратъ домовыхъ. (1—3)

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО подѣ Вѣднѣ р. 1683. Написавъ Стефанъ Качала. Цѣна 20 кр. Добтати можна въ адми- нистрації Дѣла.

ул. Орменьска ч. 6. !!Вже выйшовъ зъ печати!! ЛЬВОВЯНИНЪ Календарь информациый и забавный на рокъ переступный 1884. и мѣсцать Часть стисло календарску, Уставъ церковный на р. 1884, Часть информациуну, забавну и оголошеня. Цѣна сего календаря лишь 42 кр., съ пересылкою по- чтовою 47 кр. а. в. При замовляю одного тузния додасея 3 шт. бесплатно. Головный складъ удержуе: К. М. ВОЗНЯКЪ во Львовѣ, при ул. Орменьскій ч. 6 (Напротивъ „Народного Дому“) ул. Орменьска ч. 6.

Для „нелѣкарѣвъ“ выдавъ Дрѣ Ясинскій во Львовѣ ПОРАДНИКА ВЪ ХОРОБАХЪ и ПРОВѢДНИКА ДО ЛѢЧНИЧИХЪ МѢСЦЪ. Цѣна 1 зр. 50 кр. Набути можна: Въ Рынку, ч. 9, въ друкарни п. Анны Вайдовичевои во Львовѣ. (3—?)

Найновѣйшій и поправленій МАШИНЫ ДО ШИТЯ съ гваранцію 5 лѣтъ. Тыждневій раты 1 зр., СКОРОХОДЫ (Велосипеды) для хлопцевъ 5-ти до 15- ти лѣтъ. Шумный апоносъ заграничныхъ фирмъ и множество агентѣвъ, котрй крутятъ по краю, зводять неосторожныхъ лавдитными машинами подѣ назвою „Оригинальній“, хотъ така машина зди- нуеетъ — иѣтъ еѣ еще и оплатител (ратами), шне тяжко и шкоднть здо- ровлю. (23—52) Замѣну и веяку направу машинъ до шитя всехъ системѣвъ, човенця, части складовъ, голки, олюву до машинъ поручае Іосифъ Иванецкій механикъ и специалнсть во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Съ днемъ 28 жовтня с. р. Открываемо торговлю товарѣвъ корѣннихъ, Винъ, Руму и Розолисовъ подѣ фирмою Чапаровскій и Плошовскій при ул. Ягайлоньскій ч. 15. Заразомъ будемо удержувати щедро заосмотрены Складъ Гербаты лишь зъ найновѣйшого збору въ доборныхъ родахъ по най- низшихъ цѣнахъ. Кроме уряджена КОМНАТА до СНѢДАНЬ отповѣствъ всемъ вымогамъ. Поручаючи нашъ услуги ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публичности завѣраемо зра- зомъ, що всякій поручена ятъ въ мѣсци такъ и зъ провинціи довершуето совѣстно и безро- вотно. (1—6)

Веннымъ и скорымъ остъ платѣ- докъ пенды выскоу цѣнахъ, зъ дуже уздоравлиющою респекты- званю вусолюстною бабкою робленыхъ Виктора Шмидта & Сынѣвъ, въ Вѣднѣ, противъ каплю. хры- ки, замуленя флегмою, нежити и т. д. Складъ правдывыхъ лишь въ антикахъ.

Подписаныи мае честь при- пѣнутися своимъ адресомъ поч. Публ. що выконусе всеи кыны ро- да религійного малярства по най- мѣрнѣйшихъ цѣнахъ. Отъ давна знаный изъ своихъ особитныхъ праць прошу о ласкаве запо- ванье моио адресы: Теофиль Копыстынскій арт. мал. во Львовѣ, ул. Краковска ч. 20.

- Въ администрації „Дѣла“ мож- на добтати слѣдующій праць бл. п. Володимира Барвѣнскаго: 1. СКОШЕННЫЙ ЦВѢТЪ (выш- мокъ зъ Галицкихъ образѣвъ), цѣна . . . . . 1 зр. 2. БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицкаго жита, цѣна . . . . . 80 кр. 3. ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНІЙ РОКОВИНИ ЦЕСАРЯ ЙО- СИФА П. 17 (29) надолпота 1880, цѣна . . . . . 25 кр. 4. БЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВЪЧУ РУСИ- НОВЪ 18 (30) надолпота 1880 о экономичныхъ справахъ, цѣ- на . . . . . 15 кр. Доходъ зъ першого твору при- значуе Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальшихъ же трехъ праць на стипендію им. Володимира Барвѣнскаго. (9—?)